

VIỆT KIỀU HỒI HƯƠNG LẤY VỢ HỒI HỘP

Chà! Cỡ trên dưới con trăng rồi, mà không thấy Thầy Tư Bolsa gọi. Chắc lại có chuyện gì mắc mớ đây? Mà gọi Thầy bằng điện thoại, Thầy Tư ít khi trả lời. Thôi thì đành đến gõ cửa nhà Thầy vậy. Tới nơi, gõ hoài, Thầy mới lệt xệt mở cửa, lộ cái đầu bạc ra. Thấy cái bản mặt tui, Thầy chỉ nhún vai, rồi đi vô, không mời chào chi cả. Tui cũng chẳng cần lễ bộ gì, từng từng theo Thầy vào sa lông.

Chờ Thầy quay cái mông dẹp lép, ngồi xuống ghế, tui mới hỏi:

– Sao Thầy bệnh hả? Cỡ cả tháng rồi, không thấy Thầy kêu réo chi?

Thầy chép miệng, thở dài:

– Bệnh dưới thân thì không, bệnh đầu thì có!

Tui nhòm người:

– Ủa? Nói chi lạ vậy? Bệnh dưới? Bệnh đầu là chi?

Thầy Tư lại chép miệng thở dài nữa:

– Thì bệnh trên là bệnh... ở cái đầu đó! Nhức đầu quá mà giải quyết không được. Bực cả cái mình.

– Sao vậy? Thầy kể tui nghe coi, coi tui có giúp gì được Thầy không?

Thầy quắc mắt:

– mày mà giúp cái khí khô! Tao đây còn chào thua nữa là mày!

Tui nhếch mép:

– Thì thôi! Không giúp được là không giúp được!

Thầy Tư chỉ chỉ ngón tay vào mặt tui:

– Nè! Mày nghe đây! Nếu mày giúp được, thì tao cho mày châu bánh xèo, bả nấu. Mông teng mà dòn rụm. Nghe đây!

Thầy chằng hăng rồi tiếp:

– Thằng Ba nhà tao, mày biết rồi đó, nó lông bông hoài không chịu lấy vợ, tao nói nó hoài, nó cứ nhe răng cười trừ. Bây giờ, bỗng dưng, nó đòi về Việt Nam lấy vợ. Tao cảm nó không được, nên tức ói máu. Nó là thằng hăng đá dế, nên tưởng con gái Việt Nam dễ dẫy. Nó cứ nói là... ối dào! Tụi con gái Việt Nam cần đi Mỹ, nên nếu có ai đưa tay ra cứu vớt, thì nhất định tụi nó sẽ vâng phục mình. Tao biểu nó là “mày đừng tưởng bở! Con gái Việt Nam bây giờ khôn hơn quý! Mày vác nó về đây, năm bữa nửa tháng, là nó đá giò lái cho mày coi!” Nói vậy mà thằng mắc dịch nó cứ cười hề hề: “Ba cứ cẩn thận quá riết rồi thành ông già lẩm cẩm!” Tao chào thua nó luôn.

Tui nghe câu chuyện này, đột nhiên muốn nhảy dựng lên. Tui nói:

– Thầy phải nghe tui! Đừng cho nó lấy vợ Việt Nam. Nhất chín nhì bù! Lấy được con nào đàng hoàng thì hiếm, mà lấy nhầm dân ba trợn thì nhiều.

– Bộ tao không biết hả? Mày làm tài khôn hoài! Mày ngon, thử nói lý do tao nghe...

Tui hăng tiết vịt, nói ào ào:

– Nè! Nhất chín nhì bù một trăm phần trăm. Nghĩa là lấy được con vợ ngoan thì nhờ phước đức ông bà để lại, còn đa số đều trát huộc. Nói chung, muốn lấy thì cũng phải tuân theo mấy điều kiện sau đây: Thứ nhất, phải có họ hàng ở Việt Nam theo dõi, giới thiệu, con nào ngoan ngoãn, hiếu đễ thì mới lấy. Thứ hai, phải có nghề nghiệp đàng hoàng, không thể lấy sinh viên, học sinh, hoặc mấy đứa làm nghề tiếp thị, làm nghề lông bông, không cần bằng cấp. Thứ ba, lấy đứa giàu quá, cũng không được. Mấy đứa con nhà giàu thường là con nhà Tư Bản đỏ, chỉ muốn có thằng chồng làm cái cầu cho nó qua Mỹ, rồi đá đít thằng chồng ngay. Tội gì nó lấy chồng lèn quèn, kỹ sư bác sĩ cũng chẳng bỏ cho nó theo suốt đời. Mấy đứa ấy phải lấy chồng là thương gia cho nó xài thả cửa. Mà xài bằng tiền mặt nghe chưa? Nó không thích “Cờ Rê đít” đâu... Kỳ nhất là lấy mấy đứa Á Hậu, Hoa Hậu. Lấy Á Hậu thì nó sẽ cho mình Á khẩu mấy hồi. Lấy Hoa Hậu thì nó nay đòi cái hột này, mai muốn thêm cái hột to hơn cho đáng với nhan sắc của nó. Mà thường mấy đứa đẹp đẹp bây giờ toàn là Hoa Hậu Dao Kéo không à! Mấy đứa ấy chỉ thích bươi trên bươi dưới, nhưng đầu óc thì toàn bã đậu...

Đang thao thao, Thầy Tư gơ tay cản:

– Thôi! Mày! Ngừng! Bộ mày tưởng tao không biết hả? Tao còn rành hơn mày nữa!

– Sức mấy, Thầy Tư! Nè tui kể cho Thầy nghe, kinh nghiệm của tui nhe. Thầy nghe, Thầy kể lại cho thằng Ba nó nghe, nghe xong là bảo đảm nó chạy thực mạng, không dám ngó lại Việt Nam nữa đâu.

Rồi tui dặng háng “hừm! hừm!” hai ba cái rồi bắt đầu kể:

– Bữa hôm, tui có việc phải đi San Hô Dê. Đi xe đò Hoàng. Duyên số làm sao mà tui ngồi ngay chỗ trống bên cạnh một nàng khoảng 40 hơn, trông cũng Ô Kê! Tui cúi đầu chào nàng rồi mới ngồi xuống. Vừa đặt mông xuống ghế, thì nàng mở lời liền:

“Anh đi có một mình?”

Tui mỉm cười trả lời:

“Dà... Tui đi có một mình. Bà xã ở nhà coi cháu ngoại!”

Người đẹp trầm ngâm một hồi rồi bắt chuyện luôn:

“Em cũng đi có một mình. Mà em... em... Mới ở Việt Nam qua!”

Tui quay lại, ngó nàng, đánh giá xem loại người nào, thì nàng bắt đầu thao thao một mạch, chẳng cần tui hỏi thăm chi, cứ nói ào ào. Nghe một hồi thì biết là nàng là gái tân, lấy chồng Việt Kiều. Gặp ông Việt Kiều này về, hai người bắt mắt nhau rất lạ. Ông chồng làm giấy tờ cho nàng qua đây, đến khi nàng qua, mới vỡ lẽ là ông có hai ba, bà, kiếm được ở mấy trung tâm người già. Theo lời nàng, thì nàng là gái chính chuyên, không chịu kiểu đó, nên nàng bỏ đi, chỉ sau 3 ngày ở với ông già! Bây giờ nàng đi lên miền Bắc, tìm con bạn làm “neo” để ở trên đó luôn.

Ái chà! Câu chuyện nghe có vẻ thiệt thà, khuôn mặt lại dễ thương, không đẹp nhưng có nét chất phác. Tui mới đầu cũng tưởng nàng nói thiệt, nhưng sau vài tiếng đồng hồ ngồi chung, nàng mở máy tấn công tui liền một khi. Nào là “Anh đẹp giai quá nhỉ! Trông anh tuy lớn tuổi, nhưng không giống ông chồng già của em, lèm bèm, khập khiễng...” Nghĩa là nàng chê cái “câu đã đưa nàng sang đây” không tiếc lời, và khen tui quá mạng.

Tui biết ngay là nàng đang “câu” tui, muốn đổi cái “câu” này lấy cái “câu” khác, cho dù tui nói đi nói lại là tui có cháu ngoại rồi... Nàng không “ke!” Tui chỉ ngồi nghe, chứ không dám nói gì, vì đã biết tông tông tong cô nàng này thuộc loại gì rồi. Bập vào cô là phải bỏ vợ con ngay, mà chả biết quá khứ của cô là gì? Đến khi tới bến, nàng ỡng ẹo hỏi tui:

“Anh có chỗ ngủ không? Em tới nơi này lạ lắm, nhờ anh chỉ dẫn nhé!”

Nghe hết câu này, tui cười và xin lỗi nàng là có cậu em vợ đón rồi. Thế là nàng đổi giọng ngay, bữu môi:

“Biết ngay mà! Người gì đâu mà mới trông đã thấy nhát hít!” Rồi nàng quày quả đi...

Thầy Tư nãy giờ nghe tui kể chuyện, miệng cứ há hốc. Một lúc, Thầy mới nói:

– Rồi... Mà bỏ luôn hả?

– Không bỏ để mà hui nhị tì hả? Tui rành sáu câu vọng cổ này mà. Để tui kể tiếp Thầy nghe. Trước đó, tui gặp một “ca” khác. Biết tui có tính hay làm Lục Vân Tiên, một bà bạn tui, một hôm gọi điện cho tui, nhờ vả cứu giúp một con bé đã bị chồng Việt Kiều hành hạ hơn 5 năm rồi, bây giờ muốn ly dị để ra ngoài sống. Bà nhờ tui tìm luật sư, và giúp đỡ con cháu bé, tội nghiệp, mới 27 tuổi mà đã bị chồng và nhà chồng hành hạ tới bến. Tui nổi máu anh hùng, gọi điện cho cô bé liền. Nghe giọng cô bé vừa nói vừa sụt sùi, tui cũng muốn sụt sùi theo. Lờn cô bé cho biết là chồng Việt Kiều về nước, cưới con bé sang, hứa hẹn đủ thứ rồi chẳng cho đi đâu, gần 6 năm trời để một đứa con cho ảnh, mà ảnh không cho học lái xe, suốt ngày cấm cửa trong nhà, chờ chồng về, ra lệnh cho nấu món gì thì phải nấu cho ảnh ăn món nấy, nếu không đúng gu, thì ảnh la lối, mắng mỏ như người ở vậy. Có hôm, nấu hơi mặn, ảnh lấy nguyên cái đèn ngủ ném vào đầu, mắng văng vào con bé, chảy máu, mà ảnh không thèm để ý. Cô vợ phải khóc lóc mãi, ảnh mới chịu cho bôi thuốc và dán băng cho con bé con. Rồi kể đủ thứ chuyện nhà chồng hành hạ... Nghe muốn nổi xung lên. Thế là tui xắn tay áo, đi kiếm luật sư cho cô bé, ngày gặp luật sư, cô bé được một cô bạn chở đến văn phòng. Cũng kể lể, khóc lóc, làm ông luật sư bạn hứa sẽ giúp hết mình cho ly dị thật nhanh để cô bé dọn ra.

Nhiều ngày sau, cô bé gọi điện thoại hoài, giục giã đi mượn nhà giùm cô bé, vì chồng đã đồng ý cho dọn ra trước khi ly dị. Tưởng thiệt, tui đi đặt cọc mượn nhà cho cô bé, rồi tới một ngày, được cô bạn chở tới, tui cũng vui lây vì hai mẹ con vui quá. Rồi... thầy biết không? Được vài ngày, thì cô chủ nhà hốt hải gọi tui, nói cho hay là... cô bé vô tội kia, suốt ngày lên laptop, kiếm bạn trai. Rồi... ngày nào cũng có một, hai chàng trai trẻ lái xe đến, đóng cửa nói chuyện kín... Rồi... Một ngày...

Thầy Tư sốt ruột, la lên:

– Đẹp cái “rời rời” đi! Nói lẹ lên! Cứ “rời, rời” mãi...

Tui cười:

– Thì thôi, không “rời” nữa. Một ngày, anh chồng đến, cô chủ nhà chạy ra coi, thì thấy hiền lành, không có vẻ gì là hung dữ cả. Chỉ có điều là... già hơn vợ cả hai chục tuổi! Hóa ra là cô vợ trẻ này, sau vài năm làm vợ ông già, bắt đầu chán, kiếm chuyện, để dọn ra ngoài kiếm trai. Đúng ngay chóc! Cỡ tuần sau nữa, một chàng đi xe Lexus tới cổng hai mẹ con đi biệt, không lời từ giã. Hê hê!

Thầy Tư thở dài:

– Đúng là chuyện dài... vậy mà vẫn có người bị mắc bẫy...

– Chưa hết đâu, Thầy ơi! chuyện thiệt nhe! Một hôm, tui đang ngồi trong Spa nước nóng ở Garden Grove, thấy có một nàng xinh xinh đẹp đẹp, chân dài tới... nách, ngồi đong đưa chân trong nước nóng...

Thầy Tư cân:

– Xạo mà! Ai mà chân dài tới nách?

Tui cười hề hề:

– Nói chơi cho vui mà! Ai bắt đóng thuê đâu? Thôi, để tui kể tiếp, cô bé kia mặc áo hai mảnh mà cứ cúi cúi xuống, lấy tay vọc nước. Thầy tưởng tượng nhe. Tui ngồi đối diện, tuy tu từ lâu, mà nhìn thấy... cũng nóng mặt. Thầy biết sao không? Khi có một lô mấy trụ thanh niên, sồn sồn ngồi dòm nàng, thì nàng cười trước, nói vài câu chi đó, tui không để tai nghe, chợt nghe cô bé nói tình bơ câu này, làm tui quay lại:

“Em available đó! Anh nào gan thì nhào vô nhe!”

Nói xong, nàng cười khinh khích... Nghe thấy câu đó, một chàng tán liền:

“Em ở đâu mà tới đây?”

Nàng tình bơ trả lời:

“Em mới từ Sài Gòn qua!”

Mấy cậu trai liền nhào dô, bao vây lấy nàng, tán tình. Tui chán quá, bỏ đi lên phòng xông hơi. Thầy Tư gật gù.

– Tao không có kinh nghiệm trực tiếp như mày, nhưng cũng hiểu đũa nào Việt Kiều về Việt Nam lấy vợ thì thật là hồi hộp. Tao có người bạn, có thằng con trai lấy vợ Việt Nam, mang sang đây được hơn năm, nó vớt hết tiền dành dụm của thằng chồng, gần trăm ngàn, rồi đồng tuốt sang tiểu bang khác. Nhiều trường hợp lắm mày ơi! Kể hoài không hết. Một thằng con trai con người bạn, lấy vợ Á Hậu, sang đây nó để cho 3 đứa, rồi dờ quẻ, kiếm chuyện gây với chồng hoài, rồi lấy tiền tiêu hoang phí, đến nỗi thằng chồng chịu không nổi, phát điên lên, một hôm chọc cho thằng chồng đánh mấy cái bọp tai, thế là con vợ gọi ngay 911, nhốt thằng chồng cả gần tuần lễ. Trong khi chồng bị nhốt thì nó ly dị, rồi dọn sạch đồ đạc, kết sắt đi... biệt tăm.

– Tui còn nhiều chuyện lắm, nhưng thôi, kể một cú chót ngắn gọn. Hôm đó, tui và bà xã đi chợ, gặp thằng cha kia, quen vợ tui, hai người chào nhau. Thằng cha kia đi với một cô

tre trẻ, ăn mặc thấy ớn. Trong khi vợ tui mới nói chuyện với cha bạn kia vài phút, thì con nhỏ kia liếc mắt đưa tình với tui liền... Con nhỏ nhếch cái miệng đỏ chót bảo tui:

“Anh lớn tuổi mà còn đẹp trai dữ há?”

Tui nổi da gà luôn. Trước mặt thằng chồng, mà đốp chát như thế, thì thôi, đời thằng cha kia kể như lúa ròi. Từ hồi đó, tui dứt khoát kết luận là Việt Kiều hồi hương Việt nam lấy vợ thành Việt Kiều Hồi Hộp, phải không, thầy Tư?

Thầy Tư lúc bấy giờ mới cười. Thầy giơ nắm đấm lên:

– Tao sẽ kể chuyện việt kiều hồi hộp mà nói cho nó nghe. Cho nó vài thời gian suy nghĩ về những điều kiện lấy vợ Việt Nam như mày nói... rồi cho nó quyết định sau. Sống đàng hoàng không muốn lại muốn nằm dài ở khúc ruột Việt Kiều Hồi Hộp.

Chu Tất Tiến

Nguồn : [blog người phương nam](#)

Nguồn: Internet eMail by **kim bằng** chuyển

Đăng ngày Thứ Bảy, July 13, 2024
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTĐ/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH